

Nova programació expositiva

Jesús de Vilallonga

— Vilallonga, l'ull interior

Pere Noguera

— A tot li cal una paret

Àngel Ferrant i Xavier Vidal de
Llobatera

— L'amistat infinita

Del 18 de setembre
al 20 de desembre de 2020

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VoIART
BARCELONA

Jesús de Vilallonga (Santa Coloma de Farners, 1927-Barcelona, 2018) és un dels secrets més ben guardats de la pintura catalana de la segona meitat del segle XX.

La seva obra és una síntesi molt personal de diversos corrents com el surrealisme, el simbolisme i el manierisme, amb els quals reelabora una figuració lírica de matriu onírica i s'oposa al predomini de l'abstracció i l'informalisme a nivell internacional.

Amb l'exposició *Vilallonga, l'ull interior* comissariada per la seva filla **Marta de Vilallonga**, la Fundació Vila Casas vol recuperar i homenatjar la trajectòria d'un artista que va ser una de les rares veus més singulars de l'art català de la segona meitat del segle XX.

...

Paral·lelament, la segona mostra que presentem es titula *A tot li cal una paret* de **Pere Noguera** comissariada per **Vicenç Altaió**. A partir d'objectes que han perdut el seu significat i ús, Noguera construeix, des d'allò que és propi del llenguatge de l'art –la forma, la matèria, la recerca, l'ordre natural, l'atzar i el mètode–, un art de gran rigor i originalitat sobre el res, això és, la cosa i la causa. En una època de grans canvis, l'artista, a la perifèria del vell sistema artístic, proposa una relació inèdita de l'art del res amb les restes d'una societat rural, artesanal, industrial, turística i tecnològica, tot assumint la irreversible acció dinàmica de la natura, el llenguatge i la vida. De fet, més que produir art, Noguera en tant que artista provoca paradoxes, pensament i coneixement.

...

Finalment, l'exposició *L'amistat infinita* comissariada per **Glòria Bosch** i **Susanna Portell**, és un homenatge necessari a dos noms propis i a l'amistat infinita que creix, dia a dia, entre l'escultor-pedagog **Àngel Ferrant** (1891-1961) i el dinamitzador cultural **Xavier Vidal de Llobatera** (1894-1963). La correspondència entre ambdós personatges, entre novembre de 1946 fins al juny de 1961, dibuixa el discurs expositiu d'aquesta mostra enriquida amb un degoteig d'amistats i de complicitats culturals al costat d'actituds i projectes que són –en paraules de Ferrant– fruit de “la més repulsiva estètica i de la més típica intriga oficial”.

Jesús de Vilallonga

— Vilallonga, l'ull interior

Sovint acaricio les meves figures pintades amb una forma de cal·ligrafia-tatuatge, com una descripció dels poemes que voldria dedicar-los.

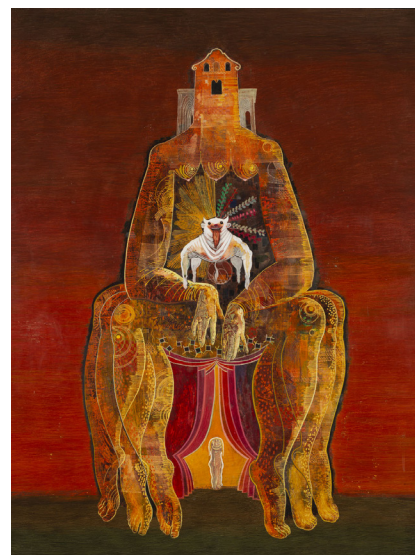
Jesús de Vilallonga

L'exposició

Jesús de Vilallonga (Santa Coloma de Farners, 1927-Barcelona, 2018) és un dels secrets més ben guardats de la pintura catalana de la segona meitat del segle XX: format al taller de Ramon Rogent on coneix Joan Ponç i a l'École des Beaux-Arts de París amb Marcel Gromaire, marxa al Quebec el 1954 i és contractat per la Dominion Gallery de Montreal, a la qual restarà lligat durant els següents trenta anys. És doncs al Canadà on realitza gran part de la seva obra i se li fan els principals encàrrecs.

La seva obra és una síntesi molt personal de diversos corrents com el surrealisme, el simbolisme i el manierisme, amb els quals reelabora una figuració lírica de matriu onírica i s'oposa al predomini de l'abstracció i l'informalisme a nivell internacional. Dotat d'un coneixement primorós del dibuix, substituint l'oli per la pintura al tremp d'ou i amb un afany experimental incessant que el porta a practicar el collage, el gravat, l'escultura, la il·lustració de llibres i l'art digital, la seva obra se'ns lliura com un esplendorós exercici de llibertat creativa que ens pot fer pensar alhora en les poètiques dels grans lírics del segle XX com Joan Ponç o Marc Chagall: com ells, va crear el seu propi imaginari i el va anar desplegant al llarg d'una fecunda carrera, guiat en tot moment per "l'ull interior" de què parlava Freud.

Amb aquesta exposició, *Vilallonga, l'ull interior*, comissariada per la seva filla **Marta de Vilallonga**, la Fundació Vila Casas vol recuperar i homenatjar la trajectòria d'un artista que va ser una de les rares veus més singulars de l'art català de la segona meitat del segle XX. La mostra inclou un gran nombre de pintures, dibuixos, escultures i gravats que es podran visitar als Espais Volart fins al 20 de desembre de 2020.

A la terra I

1993

Tremp d'ou sobre planxa

127 x 102 cm

Programació expositiva — Espais Volart

FUNDACIÓ
VILA CASAS

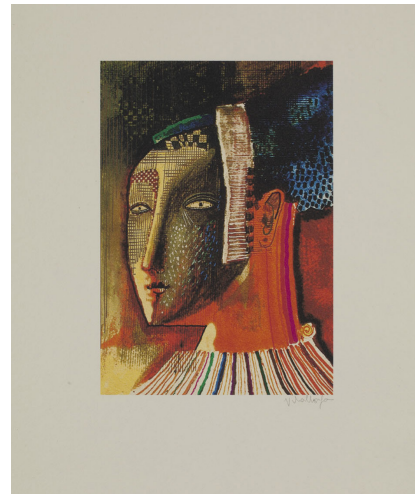
ESPAIS
VolART
BARCELONA

En paraules de **Marta de Vilallonga**, comissària de la mostra: “Les seves figures graviten en un espai intemporal, quasi sense perspectives. Amb una personal cal·ligrafia, tatua les superfícies i traça els contorns en una gestualitat contínua i una paleta de colors que n’aporta relleu. Dibuixa els seus estudis en petits quaderns que dedica a diferents tècniques. Les fonamentals: la **pintura al tremp d’ou** apresada a Roma i polida amb àgata per aconseguir la seva característica profunditat; la **pintura al fresc** que dominava amb destresa, iniciada amb el seu professor Miquel Farré i el seu amic Domènec Fira; les **serigrafies** realitzades fins amb vint passades de colors. Incloent també la **ceràmica**, el **collage**, l’**escultura** i la **pintura acrílica**”.

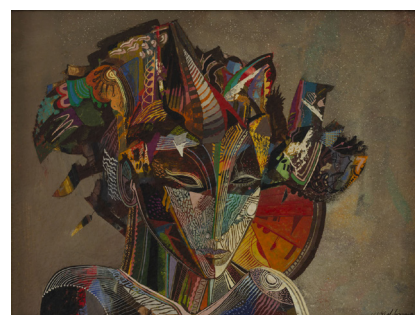
Tal com afirma **Daniel Giralt-Miracle**, historiador i crític d’art: “No és fàcil endinsar-se en el codi de Vilallonga, fins i tot per als crítics d’art, perquè, malgrat que sempre va tractar la matèria a partir de les aportacions de l’abstracció, de vegades s’apropava al surrealisme, d’altres semblava procedir del simbolisme; i encara, a voltes, es recreava en fórmules de l’expressionisme. Vilallonga no va ser un pintor catalogable. Treballava amb “l’ull interior” —que Freud va descriure com el més profund i el més intel·ligent—, la qual cosa li va permetre de construir un món indiscutiblement personal, on natura i artífici es metamorfosen no tan sols per presentar la cara bella del món, sinó també els seus vessants més misteriosos, que posen en relleu la realitat interior i exterior, anant més enllà d’allò físic, per penetrar en allò psíquic”.

Segons **Luís de Moura Sobral**, professor de la Universitat de Montreal i gran coneixedor de la seva obra: “El món de Vilallonga està fet d’històries reals o, més sovint, somniades o al·legòriques, narrades amb un to gairebé melancòlic. La trajectòria de l’artista testimonia una sorprenent constància temàtica, com també una accentuació progressiva de les seves inclinacions oníriques”.

En la dècada de 1960 s’organitzen i es reforcen els ingredients principals de la poètica i de l’estil de Vilallonga. L’artista abandona l’oli i adopta la pintura al tremp d’ou, que va esdevenir una de les principals característiques tècniques del seu art. El dibuix s’imposa com a element estructurant d’aquest univers, un dibuix àgil, elegant, que construeix cases, animals i monstres afables, que construeix també cossos esvelts de dones joves, tot responen a un canó manierista atemporal. D’altra banda, Jesús de Vilallonga es mostra cada vegada més fascinat per l’univers surrealista: el somni, els ambients no definits, la intrusió d’allò fantàstic en allò quotidià. **Vilallonga** és dels artistes que, durant la segona meitat del segle XX, opten deliberadament per la figuració i continuen creient en el poder alliberador de la imaginació.

Mon âme
2003
Tinta sobre paper
18 x 13 cm

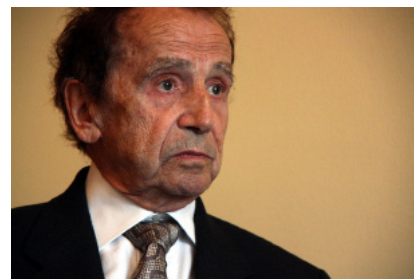
Dominique
1976
Tremp d’ou sobre planxa
51 x 60 cm

Jesús de Vilallonga

Santa Coloma de Farners, Girona, 1927-Barcelona, 2018

Exposicions individuals (selecció)

2020	Espais Volart, Fundació Vila Casas, Barcelona
2015	Casa de la Paraula, Santa Coloma de Farners, Girona
2009	Galeria Article 26, Barcelona
2007	Galerie Gala, Montreal, Canadà
2006	Galerie Parisian Laundry, Montreal, Canadà
2003	Galería Uranga, Bilbao, Biscaia
	Galeria Article 26, Barcelona
2002	Photokina, Colònia, Alemanya
	Galerie Gala, Montreal, Canadà
	Galeria Expoart, Girona
2001	Galerie Madeleine Lacerte, Québec, Canadà
2000	Thousand Oaks Civic Arts Plaza, Thousand Oaks, CA,
Estats Units	
	Galeria Article 26, Barcelona
1995	Galerie d'art Jean Claude Bergeron, Ottawa
	Galerie d'art Vincent, Château Laurier, Ottawa
	Fundació Vilallonga, Sant Martí Sapresa, Girona
	Galerie d'Art Mont-Sainte-Anne, Beaufré, Canadà
	Galerie Gala, Trois-Rivières, Canadà
1993	Galeria Can Norat, Girona
	Agora Art Gallery, Syracuse, Nova York, NY, EUA
	Galerie de Bellefeuille, Montreal, Canadà
	Galerie Madeleine Lacerte, Québec, Canadà
	Galerie d'Art du Mont-Sainte-Anne, Beaufré, Canadà
	Galerie Gala, Trois-Rivières, Canadà
1992	Fundació Vilallonga, Sant Martí Sapresa, Girona
1991	Galeria Can Norat, Girona
	Galerie de Bellefeuille, Montreal, Canadà
	Galerie Gala, Trois-Rivières, Canadà
	Galerie d'Art Mont-Sainte-Anne, Beaufré, Canadà
	Galeria d'Art Farners, Santa Coloma de Farners, Girona
1990	Galerie Madeleine Lacerte, Québec, Canadà
	Arts Internationals, Santa Fe, Nou Mèxic, EUA
1989	Oerlinghausen Cultural Center, Oerlinghausen, Alemanya
	Galeria Expoart, Girona
	Galerie Esperanza, Montreal, Canadà
	Galerie im Femmeldebezirk, Herford, Alemanya
1988	Galerie Dominion, Montreal, Canadà
	La Galerie, Trois-Rivières, Canadà
	Galerie Esperanza, Montreal, Canadà
	Galeria Fort, Cadaqués, Girona
1987	Galerie Moulin Seigneurial, Pointe du Lac, Quebec,
Canadà	
	Galerie Art Contemporain, París

Jesús de Vilallonga

1986	Galerie Dominion, Montreal, Canadà
	Galerie Hoffman, Colonia, Alemanya
1985	Galeria Expoart, Girona
	EP Galerie, Düsseldorf, Alemanya
1984	EP Galerie, Düsseldorf, Alemanya
	Caledonia, Bilbao, Biscaia
	Galeria Cadaqués; Cadaqués, Girona
	Galeria Fort, Cadaqués, Girona
	Galeria d'Art Farners, Santa Coloma de Farners, Girona
1983	Galerie Dominion, Montreal, Canadà
	Randall Galleries, Nova York, NY, Estats Units
1982	Galería Juana Mordó, Madrid
	Galerie Art Contemporain, París
1981	Dau al Set Galeria d'Art, Barcelona
	Centre Culturel du Québec, París
	Château de Saint-Fargeau, Yonne, França
	Institut Vell, Girona
1980	Galerie Hoffman, Colònia, Alemanya
	Galerie Dominion, Montreal, Canadà
1979	Galería Skira, Madrid
	Dau al Set Galeria d'Art, Barcelona
	Institut Français, Barcelona
	Galeria 3 i 5, Girona
	Palau Fontana d'Or, Girona
	Galeria Marieta Gual, Mallorca, Balears
1978	Galeria 1, Cadaqués, Girona
1977	Galerie Dominion, Montreal, Canadà
	Galeria d'Art Farners, Santa Coloma de Farners, Girona
1976	Galerie Niebuhr, Berlín
	Distelheim Gallery, Chicago, IL., Estats Units
1974	Galerie Dominion, Montreal, Canadà
	Galerie Christian Brandstätter, Viena
	Gallerie della Balduina, Roma
1973	Galería Marqués Uranga, Bilbao, Biscaia
	Galería Juana Mordó, Madrid
	Dau al Set Galeria d'Art, Barcelona
1972 - 1960	Collector's Gallery, Washington D.C., Estats Units
	Sagittarius Gallery, Nova York, NY, Estats Units
	Alexander Gallery, Los Angeles. CA, Estats Units
	Distelheim Galleries, Chicago, IL, Estats Units
	O'Hana Gallery, Londres, Regne Unit
	Portal Gallery, Londres, Regne Unit
	Lefevre Gallery, Londres, Regne Unit
1959	Galleria Dominion, Montreal, Canadà (primera gran exposició individual)
1955	Université de Montréal, Montreal, Canadà
1952	Biblioteca Municipal de Girona, Girona

Esdeveniment especial

2005 Cerimònia de presentació de l'obra *Portrait Imaginaire de 24 génies universels d'aujourd'hui* (1980-1981), Concordia University, Montreal, Canadà

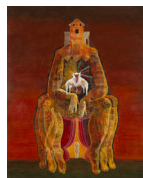
Exposicions col·lectives (selecció)

1993	Lehigh University Art Gallery, Bethlehem, PA, Estats Units
1990	Instituto Nacional del Teatro, Manizales, Colòmbia
	Sala del Silenzio, Bolonya, Itàlia
	Galerie du Musée, Musée des Beaux-Arts, Montreal, Canadà
1989	Galeria Trade Art, Barcelona
	Museo Nacional de la Estampa, Ciutat de Mèxic
1988	Fundació Collioure, Collioure, França
	Packagin Center, Seül, Corea del Sud
	Galerie des Editions Universelles, Tolosa de Llenguadoc, França
	Minigravat Internacional, Barcelona
	Galeria Expoart, Girona
1987	Bruch Gallery, Los Angeles, CA, Estats Units
1984	Stockholm Art Fair, Estocolm
1983	Art International, Dallas, TX, Estats Units
1976	Fundació Miró, Barcelona
	NASA Collection (exposició itinerant pels Estats Units)
	The American Academy of the Arts, Nova York, NY, Estats Units
	Art Canada, Bordeus, França

Obres en exposició

Seducció: La Pitonissa
1978
Trep d'ou sobre planxa
79 x 104,5 cm

A la terra I
1993
Trep d'ou sobre planxa
127 x 102 cm

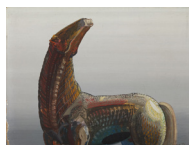
Nen
2003
Bronze patinat
21 x 14 x 14 cm

Mà Kateri
1993
Bronze patinat
23 x 12 x 9 cm

La braca
1974
Trep d'ou sobre planxa
39,5 x 29,5 cm

Cavall
1974
Trep d'ou sobre planxa
30,5 x 40,8 cm

Brau
1958
Oli sobre tela
50x60 cm

Cadaqués
1979
Oli sobre tela
46,5 x 76 cm

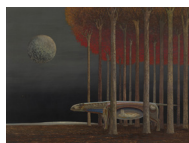
Ciclista
1961
Oli sobre tela
74 x 59 cm

Construction
1981
Oli sobre tela
92 x 67 cm

Astronaute
1961
Oli sobre tela
120 x 80 cm

Automne
1964
Trep d'ou sobre planxa
75 x 100 cm

Obres en exposició

Méfiance
1964
Trepmp d'ou sobre planxa
50 x 60 cm

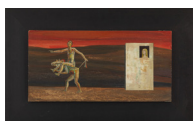
Rêve cosmique
1968
Trepmp d'ou sobre fusta
71 x 111 cm

La comète
1968
Trepmp d'ou sobre planxa
46,2 x 31,2 cm

Communication
1959
Trepmp d'ou sobre planxa
30 x 65 cm

La comédie humaine
1968
Trepmp d'ou sobre planxa
30,5 x 61 cm

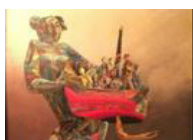
El guardià
1969
Trepmp d'ou sobre planxa
84 x 71 cm

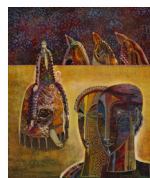
Somni de somni
1975
Trepmp d'ou sobre planxa
78 x 102 cm

Le créateur
1973
Trepmp d'ou sobre planxa
101,5 x 76 cm

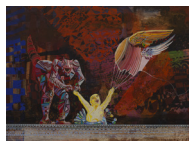
Le Rêve en bateau
1978
Acrílic sobre planxa
42 x 62 cm

La visita
1993
Trepmp d'ou sobre planxa
61 x 51 cm

La confession
1990
Acrílic sobre planxa
30 x 40 cm

Ma naissance
1989
Trepmp d'ou sobre planxa
31 x 41 cm

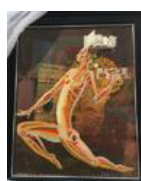
Obres en exposició

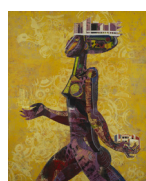
Hope of life
1981
Trempt d'ou sobre planxa
52 x 61 cm

Naus còsmiques
1983
Trempt d'ou sobre planxa
76 x 100 cm

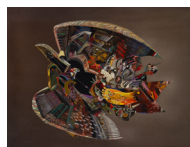
Meier creant MACBA
1989
Trempt sobre planxa
78 x 102 cm

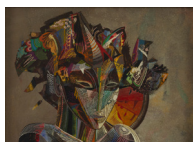
Homenatge a Richard Meier
1985
Acrílic sobre tela
127 x 102 cm

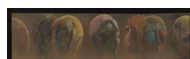
Le désespoir
1976
Trempt d'ou sobre planxa
76 x 102 cm

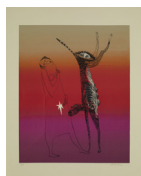
Ocell còsmic
1980
Trempt d'ou sobre planxa
84 x 100 cm

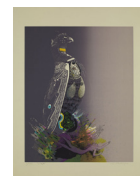
Dominique
1976
Trempt d'ou sobre planxa
51 x 60 cm

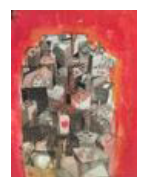
L'étonné
1979
Trempt d'ou sobre planxa
28 x 105,5 cm

La louve romaine
1980
Litografia
60 x 50 cm

Santa Coloma de Farners
1979
Litografia
60 x 50 cm

La maison habitée
1971
Tinta sobre paper
59 x 46 cm

Inutilité cosmique
1971
Tinta sobre paper
59 x 46 cm

Obres en exposició

Europa
1976
Litografia
58 x 70 cm

Mon âme
s.d.
Litografia
32 x 21 cm

Mon âme
2003
Tinta sobre paper
18 x 13 cm.

Inverosímil (perfil de tres)
2014
Dibuix
58 x 35 cm

Erótica con medias
2016
Dibuix sobre paper
48 x 38 cm

Vénus érotique
1987
Aiguafort
10 x 10 cm

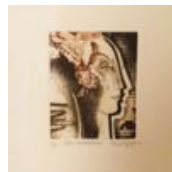
Vénus mère
1987
Aiguafort
10 x 10 cm

Vénus et son âme
1987
Aiguafort
10 x 10 cm

Vénus contestaire
1987
Aiguafort
10 x 10 cm

Vénus astrale
1987
Aiguafort
10 x 10 cm

Mares a ésser mares
2008
Acrílic sobre tela
Tríptic format per 3 panells de 150 x 50 cm.

Vaixell homes i dona
1995
Trepça d'ou sobre planxa
112 x 144 cm

Obres en exposició

Cavall blau
1973
Trempe d'ou sobre planxa
64 x 81 cm

Chambre noire
1972
Trempe d'ou sobre planxa
64 x 81 cm

Mandala
Dibuix sobre paper

Pensadora
2013
Dibuix sobre paper
113 x 84 cm

Tres parelles
2013
Gouache sobre paper
141 x 115 cm

L'arcàngel Gabriel
2012
Tinta sobre paper
141 x 115 cm

Abanico
2005
Acrílic sobre paper
105 x 135 cm

La T1-02
2009
Tinta sobre paper
180 x 110 cm

La T1 - 01
2009
Tinta sobre paper
180 x 110 cm

Íkara
2007
Escultura de fibreglass i lona
200 x 310 x 80 cm

Vol
2012
Gouache sobre paper
141 x 115 cm

Le créateur
2004
Acrílic sobre planxa d'acer
185 x 350 cm

Obres en exposició

Dona amb animal a l'espatlla
1997
Trempe d'ou sobre planxa
79 x 61,5 cm

Olímpia
1993
Bronze patinat
44x28x9 cm

Maternitat
2007
Fibra de vidre
200 x 80 cm

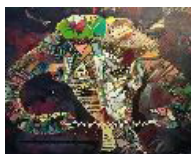
Apothéose Angélique
1983
Litografia
60 x 86 cm

California wedding
1983
Litografia
60 x 86 cm

Yael
2014
Trempe d'ou sobre planxa
26,8 x 21,5 cm

Noia de l'harmonica
s.d.
Trempe d'ou sobre planxa
30,5 x 38 cm

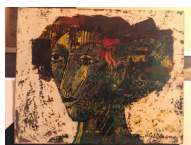
Tête de la terre de Mingan
1979
Tècnica mixta sobre taula
40,5 x 30,5 cm

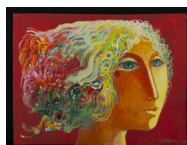
Màscara
1979
Trempe d'ou sobre planxa
21,5 x 26,5 cm

Cap verd
s.d.
Trempe d'ou sobre planxa
27 x 22,5 cm

Octavia
s.d.
Trempe d'ou sobre planxa
40,5 x 30,5 cm

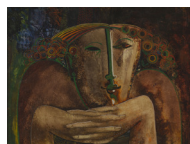

Annie Pichot
1968
Trempe d'ou sobre planxa
30,5 x 40,5 cm

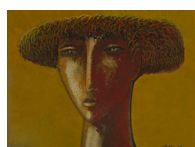
Obres en exposició

Rosa
s.d.
Trempt d'ou sobre planxa
38 x 28 cm

Natalie
1991
Trempt d'ou sobre fusta
30,5x41 cm

Octavio
1996
Trempt d'ou sobre planxa
48,5 x 58 cm

Lolitas
2009
Acrílic i pa d'or sobre tela
150 x 155 cm

Atlas
2006
40,5 x 50,5 cm

Les amants
2007
Trempt d'ou sobre planxa
49 x 40 cm

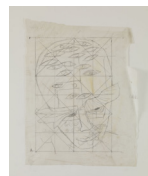
Vestits i nus
2013
Dibuix sobre paper
153 x 105 cm

Étude pour la tête de Borges
1980
Collage sobre cartró
40 x 29,5 cm

Étude 24 génies universels
1981
Llapis sobre paper vegetal
60 x 50 cm

Étude 24 génies universels
1981
Llapis sobre paper vegetal
60 x 50 cm

Étude 24 génies universels
1981
Llapis sobre paper vegetal
60 x 50 cm

Étude 24 génies universels
1981
Llapis sobre paper vegetal
60 x 50 cm

Obres en exposició

Étude 24 génies universels
1981
Llapis sobre paper vegetal
60 x 50 cm

Étude 24 génies universels
1981
Llapis sobre paper vegetal
60 x 50 cm

Étude 24 génies universels
1981
Llapis sobre paper vegetal
60 x 50 cm

Étude 24 génies universels
1981
Llapis sobre paper vegetal
61 x 50 cm

Portrait imaginaire de 24 génies universels d'aujourd'hui
1981
Litografia
50 x 85 cm

Estudi collage 24 Genis
1981
Collage
60 x 50 cm

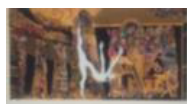
Estudi collage 24 Genis
1981
Collage
60 x 50 cm

Estudi collage 24 Genis
1981
Collage
60 x 50 cm

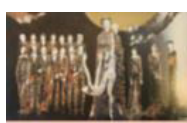
Estudi collage 24 Genis
1981
Collage
60 x 50 cm

Portrait imaginaire de 24 génies universels d'aujourd'hui
1980
Litografia
61 x 50 cm

Portrait imaginaire de 24 génies universels d'aujourd'hui
1980
Litografia
51 x 86,5 cm

Portrait imaginaire de 24 génies universels d'aujourd'hui
1980
Litografia
79 x 109,5 cm

Pere Noguera

— A tot li cal una paret

Visc la vida com si fos una obra.
Pere Noguera

L'exposició

A tot li cal una paret és una mostra multidisciplinària de l'artista **Pere Noguera** que es podrà visitar als Espais Volart fins al 20 de desembre de 2020. L'exposició, comissariada per **Vicenç Altaió**, es presenta com una antològica de les recerques de Noguera i, a la vegada, com és propi de l'artista, és una gran obra *in situ*, feta per al lloc. A través de les sales dels Espais Volart de la Fundació Vila Casas es fa un recorregut per les morfologies i composicions del binomi de rèplica inutilitat-utilitat en els objectes de desús i d'arxiu reutilitzats en obres d'art sorprenents.

La mostra aplega més d'una vintena d'obres –objectes, projeccions audiovisuals, collages, instal·lacions, etc.– que es presenten com una selecció emblemàtica de la seva producció, amb algunes peces inèdites que no s'havien exposat mai abans. Tot i que es busca aquesta mirada a una trajectòria, tot recollint obres importants de cada etapa, no és una antològica que segueix una cronologia, sinó una conceptualització de diferents espais. Les obres de l'exposició van acompanyades d'una cartel·la explicativa – amb textos de **Vicenç Altaió**– perquè el públic pugui comprendre millor la proposta de l'artista.

L'acció, la fragmentació, la recuperació de materials i objectes, han estat elements essencials en les seves instal·lacions. Ha treballat diferents llenguatges i disciplines, introduint-se en la fotografia i l'electrografia com a procés conceptual, i ha estat un dels pioners a crear obres amb fotocòpies.

En paraules de **Vicenç Altaió**, comissari de la mostra i autor dels textos del catàleg: “A partir d'objectes que han perdut el seu significat i ús, Noguera construeix, des d'allò que és propi del llenguatge de l'art –la forma, la matèria, la recerca, l'ordre natural, l'atzar i el mètode–, un art de gran rigor i originalitat sobre el res, això és, la cosa i la causa. En una època de grans canvis, l'artista, a la perifèria del vell sistema artístic, proposa una relació inèdita de l'art del res amb les restes d'una societat rural, artesanal, industrial, turística i tecnològica, tot assumint la irreversible acció dinàmica de la natura, el llenguatge i la vida. De fet, més que produir art, Noguera en tant que artista provoca paradoxes, pensament i coneixement”.

Genèric (o-i-o) Específic
2018
Fotograma en acció

A l'acció *Prémer amb les dents*, que forma part de la mostra, l'artista pren un plat de terra cru abans de l'assecat –propi de la indústria artesanal i popular del lloc, abans de la seva substitució per nous materials com el plàstic– i el va prement amb els llavis en ple procés d'assecatge. D'aquesta manera, el plat que té la funció d'atuell, de recipient i contenidor, de significant, és, contràriament al seu ús, resignificat.

Pere Noguera, analista i organitzador d'arxius visuals, posa en contrast el que sobreviu com a fragment de la història amb la lluita dels cicles de la natura i l'acció de l'activisme, sigui des de la força d'un art lliure a la intervenció “constructora” i a un humor col·lectiu –de l'absurd al riure, de la llestesa a l'imprevist–. Noguera no diferencia el taller d'artista amb el lloc on exposa. En el moment de construcció d'aquesta exposició, l'artista ha anat concretant el muntatge en un moviment continu. Algunes de les obres aquí exposades prenen un contingut visual diferent de com havien estat exposades anteriorment i reprendran encara noves relacions en un futur possible.

Seguint el seu propi curs i en paral·lel a l'evolució de l'art *povera* i les pràctiques conceptuais a la Catalunya dels anys setanta, Noguera va alimentar les tendències de l'art contemporani amb diverses iniciatives. Per exemple, les primeres obres incorporaven elements de la natura. Més endavant, materials d'arxiu com ara fotocòpies o fotografies i també objectes trobats, el que contribuï a fer que a mitjans dels setanta es convertís en un dels impulsors de la pràctica coneguda com a *ready-made*.

Una gran intervenció de Noguera a finals dels anys setanta van ser les *enfangades*, una sèrie d'instal·lacions d'objectes que cobria amb terra líquida i que s'assecaven de manera natural, tot anul·lant els adjectius o colors o materials que qualifiquen aïlladament les coses, i els resignificava. Gràcies al seu coneixement sobre els processos naturals i industrials d'aquesta artesanía ancestral, l'artista l'aplica com a procediment per a l'escultura moderna.

Noguera busca que el públic de l'exposició s'endinsi en una reflexió sobre el dilema de la vida: “No voldria res més que transmetre l'esperit de realitat i de vida, de naturalitat”, expressa.

Prémer amb les dents
1999
Video-acció

Màquina d'escriure, tampons i llibre
1979
Objectes coberts de fang
100 x 60 cm

L'artista

Pere Noguera

Pere Noguera (La Bisbal d'Empordà, 1941) és un artista català que va iniciar la seva trajectòria en el marc de les noves poètiques pobres, efímeres i conceptuals de la dècada de 1970. La seva pràctica artística es fonamenta en el procés, en la desconnexió i la fragmentació, la qual cosa el va aproximar a l'art povera. Ha desenvolupat treballs sobre els processos conceptuals de la fotografia i l'electrografia. Ha aprofundit en el concepte de "l'arxiu com a *ready-made*", a partir de fotografies i films trobats que mostren una manera d'entendre la imatge i el seu procés. Ha anat revisant aquesta tasca en els últims temps d'acord amb els nous procediments digitals. Pere Noguera, distingit amb el Premi ACCA el 2003 i el 2011, ha realitzat nombroses exposicions en centres nacionals i internacionals. Ha popularitzat *l'enfangada*, que consisteix a revestir de fang un conjunt d'objectes o una superfície i observar-ne després el procés d'assecatge i les esquerdes que es creen de forma atzarosa.

Va iniciar la seva trajectòria relacionant-se amb l'art povera i l'art conceptual de la Catalunya dels anys setanta. Les seves primeres obres eren escultures en procés, on incorporava objectes, elements de natura, bo i transgredint les fronteres entre escultura i instal·lació. El treball de lloc és i ha estat una constant en les seves obres. A *Idée de rang* (Marsella, 1990), uns quaderns escolars abandonats en una terrera propera a Marsella són el punt d'inici de la poètica expositiva, a *Torens Van Babel* (Anvers, 1990) fa servir l'argila grisa dels voltants per revestir els objectes trobats i crear-hi un monocrom gris.

Pere Noguera

Obres en exposició

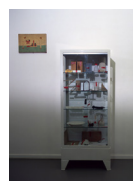
Sèrie conceptual sobre la funcionalitat del càntir
1976
8 càntirs de terra fumada
200 x 30 cm

Genèric (o-i-o) Específic
2018
Fotograma en acció
200 x 30 cm

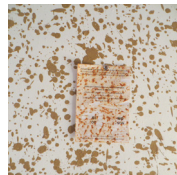
Genèric (o-i-o) Específic
2018
Cadira de boga amb una creu de farmàcia
Mides variables

Dispensari (Joc d'arquitectures)
1995-2001
Quadre i armari amb objectes encintats de vermell
160 x 58 x 34 cm

Prémer amb les dents
1999
Video-acció

Pluja de fang
2020
Pluja de fang amb collage

Relectura
2020
Instal·lació
70 x 200 cm c/u. 4 unitats.

Relotge
1975
Objecte i una fotocòpia
30 x 55 x 13 cm

Objecte in memoriam Arthur Cravan
1991
Objecte
54 x 34 x 12 cm

Alpino
1975
Dues fotocòpies i objectes
65 x 50 x 2 cm

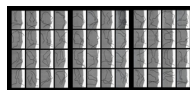
Escombra de bruc gastada
1979
Objecte cobert de fang
133 x 34 x 9,5 cm

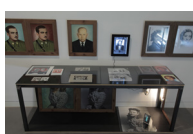
Escombra de bruc natural
1979
Objecte cobert de fang
133 x 67 x 9'5 cm

Màquina d'escriure, tampons i llibre
1979
Objectes coberts de fang
100 x 60 cm

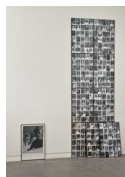
Autorretrat bessó
1984-2016
45 fotocòpies
20,5 x 28 cm, c/u.

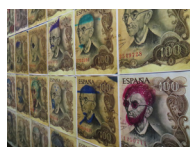
Paper-Carbó, "Sèrie Arxiu-Família Guerra", 2012
1977-2011
200 cm (llarg)

Paper-Carbó, "Sèrie Arxiu-Família Guerra"
2012
Vídeo i 112 fotocòpies en paper carbó
300 x 230 cm

301 retrats
2004
Fotografia
200 x 300 cm (11 peces de 75 x 50 cm)

Manuel de Falla
1991
100 fotocòpies
42 x 29,5 cm c/u.

"Sèrie Rovell"
2020
Grup de fotocòpies Arxiu-Rovell
200 x 70 cm

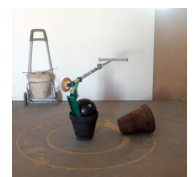
Marbre de taula
2004
Collage amb fotografia i peces de marbre
114 x 153 x 2 cm

A tot li cal una paret
2020
Instal·lació
80 x 150 cm

Maternitat
1990
Porta de vidre, cinquanta-dos totxos i quatre motlles de galetera per fer totxanes.
210 x 90 x 90 cm

Evolucions dictades
2020
Instal·lació
130 x 60 cm

Sobrecàrrega 4^a
2020
Instal·lació. Tècnica mixta
300 x 474 cm

Sobrecàrrega 4^a
2018-2020
Treball en procés.
70 x 50 cm

Intervenció al marc arquitectònic
2020
Paper

Àngel Ferrant i Xavier Vidal de Llobatera

— L'amistat infinita

L'escultura és un forat per on es veuen mons infinits
Àngel Ferrant

L'exposició

L'exposició *L'amistat infinita*, comissariada per **Glòria Bosch** i **Susanna Portell**, és un homenatge a dos noms propis i a l'amistat infinita que creix, dia a dia, entre l'escultor-pedagog **Àngel Ferrant** (1891-1961) i el dinamitzador cultural **Xavier Vidal de Llobatera** (1894-1963), un dels fundadors del **Club 49** amb Joan Prats i Víctor M. d'Imbert. La correspondència entre ambdós personatges dibuixa el discurs expositiu d'aquesta mostra, enriquida amb un degoteig d'amistats i de complicitats culturals al costat d'actituds i projectes que són —en paraules de Ferrant— fruit de “la més repulsiva estètica i de la més típica intriga oficial”.

L'any 1981, la Fundació Miró va organitzar una exposició antològica d'Àngel Ferrant. Ara, la Fundació Vila Casas, gairebé 40 anys després, contribueix al seu reconeixement a través de la relació epistolar amb el seu gran amic, Xavier Vidal de Llobatera, amb una seqüència de moments viscuts entre 1946 i 1961 que ens obre finestres, mirades i connexions cap a una època difícil per a la cultura a Catalunya.

Segons **Glòria Bosch** i **Susanna Portell**, comissàries de la mostra: “El text pel catàleg de l'exposició *L'amistat infinita* entre Àngel Ferrant i Xavier Vidal de Llobatera s'ha acabat com un dibuix de confinament, el mateix que va patir Ferrant en els darrers anys de la seva vida. La incertesa, la fragilitat i la impotència, primer pel seu accident i després per una malaltia irreversible, fan que la mirada s'aturi en unes cartes plenes de preocupació per si podrà o no tirar endavant les exposicions, els projectes...; en com s'escurcen les possibilitats de viatjar a la seva estimada Barcelona i trobar-se amb els amics; en una generositat humana, una empatia que corre a dues bandes sense aturar-se; en les preocupacions de com viure, com tirar endavant amb encàrrecs que sovint no faries, però que són els que et permeten fer el que desitges”.

Àngel Ferrant
Muchachas enlazadas
1952
Suro i fusta amb armadura de filferro, estuc i policromia
45,3 x 26,6 x 6,5 cm
MNAC

L'exposició planteja el paper fonamental que va tenir **Àngel Ferrant** en les avantguardes catalanes, la formació dels artistes catalans de la preguerra i el suport incondicional en la postguerra, una actitud i uns plantejaments creatius que s'uneixen al seu profund sentit de l'amistat. Ferrant havia residit a Barcelona com a professor (1920-1934) i va ser una peça clau en l'activitat cultural d'aquell moment, amb una mirada particular que qüestiona de manera molt lúcida quin és el significat de la paraula "art" i com multiplicar la lectura d'una obra.

Les obres realitzades a partir de 1947 introdueixen diferents aspectes com ara la integració de les formes de la natura, la mobilitat i el camí cap a la versatilitat d'estructures canviant que es poden muntar de diferents maneres i ens ofereixen una multiplicitat de visions d'una mateixa obra. L'exposició segueix el fil de les cartes per crear uns cercles d'intimitat, el seu propi univers particular, i uns cercles d'afinitat, basats en el plaer i l'emoció de reconèixer, renovar cada vegada la percepció. El desplegament, la tria dels amics, la manera d'emfatitzar, però també aquells punts distants i polèmics amb un context que no li interessa.

El títol de la mostra, *L'amistat infinita*, és una simbiosi entre l'accent que el mateix creador i el seu entorn posaven en les relacions d'amistat, fossin entre artistes, estudiants o altres figures de l'ambient cultural, i el caràcter infinit que Ferrant atorgava a les *Escultures infinites*, màximes representants del moment àlgid de la seva trajectòria, que malauradament va coincidir amb una greu malaltia.

Les cartes de Vidal de Llobatera es troben dipositades a l'Arxiu del **Museo Patio Herreriano** de Valladolid; les de Ferrant, les conserven els fills de Vidal de Llobatera. Un tast d'aquesta correspondència es donava a conèixer en l'exposició *M'escriuràs una carta?*, en el **Museu d'Art de Girona**, el 2000. Vint anys després celebrem la seva amistat i ho fem amb una exposició que vol ser també testimoni de tot un món compartit. Des del dia a dia de les petites coses fins al batec de la vida artística del moment amb les seves alegries i decepcions.

L'exposició aplega un recull de pintures, dibuixos, documentació escrita i audiovisual, i publicacions que ens remetent a diversos artistes coetanis de l'escultor –**Tàpies, Tharrats, Cuixart, Granyer, Bolumar, Villèlia i Subirachs**, entre d'altres–, així com a estudiants de Ferrant amb què va establir una intensa amistat, com ara **Eudald Serra, Jaume Sans i Ramon Marinel·lo**, sense oblidar els **Imbert**, als qui considerava la seva segona família.

Una mostra per descobrir l'univers de relacions d'un dels màxims representants de l'art d'avantguarda a l'estat, en una època de restriccions a la innovació artística i intel·lectual.

Àngel Ferrant
Mans inquietes (Dibuixos mòbils)
1948
Tinta i guaix sobre paper
24,7 x 24,2 cm
Ajuntament de Girona. Col·lecció Rafael i Maria Teresa Santos Torroella.

Desconegut
Fotografia Tobogan. 13 maig 1956
Fotografia
8,8 x 14 cm
Col·lecció Montserrat Vidal de Llobatera

Àngel Ferrant

Àngel Ferrant (Madrid, 1890-1961), un dels més importants artífexs de l'escultura espanyola del segle XX, va viure a Barcelona entre els anys 1920 i 1934. Atret per l'ambient artístic català més innovador, a més de la seva tasca pedagògica al capdavant de la càtedra a La Llotja, va cultivar una extensa relació d'amistats que va seguir mantenint des de Madrid, on es va instal·lar, definitivament, l'any 1934. A la seva mort, alguns dels amics –juntament amb Eudald Serra, Ramon Marinel·lo i Jaume Sans, que havien estat alumnes seus– van retre-li un homenatge al Museu d'Art Contemporani de Barcelona l'any 1961.

Xavier Vidal de Llobatera

Xavier Vidal de Llobatera (Llagostera, 1894-Barcelona, 1963) fou un dels grans amics de Ferrant. Les cartes que conservà de l'escultor han bastit l'exposició *L'amistat infinita*. Advocat de professió, fou, a més de col·leccionista, un extraordinari dinamitzador cultural al capdavant del Club 49 i de les tertúlies en què acostumava a participar. A banda de col·leccionar obra d'Àngel Ferrant, en tenia d'amics comuns com ara Moisès Villèlia i Modest Cuixart, i fou el primer a comprar una pintura d'Antoni Tàpies, com ell mateix recordaria amb afecte més tard. Quan va morir, el Club 49 va retre-li homenatge amb una exposició a la Galeria René Metras, el gener de 1964. Alexandre Cirici, en el text del catàleg que es va publicar aleshores, a més de lloar la seva generositat i entusiasme, parlà de la seva col·lecció com d'una lliçó rigorosa i exigent.

Obres en exposició

Col·lecció Museu Patio Herreriano

Àngel Ferrant
Àlbum de fotografies d'Àngel Ferrant amb les escultures exposades a la Biennial de Venècia de l'any 1960
1960
Fotografies sobre paper
11,9 x 9 cm de profunditat

Àngel Ferrant
Sense títol
1952
Dibuix. Tinta xinesa sobre paper
27,2 x 13,6 cm

Àngel Ferrant
Sense títol
1955
Dibuix. Llapis, tinta i oli sobre paper
20,9 x 12,9 cm

Àngel Ferrant
Sense títol
1955
Dibuix. Tinta xinesa i guache sobre paper
23,3 x 15,6 cm

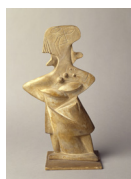

Àngel Ferrant
Sense títol
1931
Dibuix. Tinta xinesa y ploma sobre paper.
39.3 x 25.5 cm

Àngel Ferrant
Sense títol (Figura 23)
1955
Dibuix. Llapis negre i llapis de color sobre paper
21,7 x 15,9 cm

Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía

Àngel Ferrant
Mujer en jarras
1951
Ciment patinat
35,5 x 19 x 12,7 cm

Àngel Ferrant
Serie Venècia número 8
1959
Ferro (dues peces i suport)
82,5 x 72 x 33 cm

Biblioteca Museu Victor Balaguer

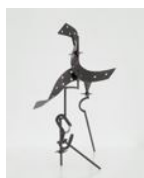
Àngel Ferrant
Serie Venècia número 4
1959
Ferro (14 peces)
260 x 112 x 63 cm

Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC)

Àngel Ferrant
Muchachas enlazadas
1952
Suro i fusta amb armadura de filferro, estuc i policromia
45,3 x 26,6 x 6,5 cm

Museu Art Contemporani de Barcelona (MACBA)

Àngel Ferrant
Serie Venècia número 19
1960
Ferro
152 x 90 x 130 cm

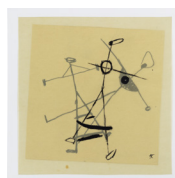

Antoni Tàpies
Composició
1947
Oli i carbonet sobre tela
38 x 46,3 cm

Ajuntament de Girona. Col·lecció Rafael i Maria Teresa Santos Torroella

Àngel Ferrant
Ademán
1949
Fusta amb incisions policromades
36 x 40 x 10 cm

Àngel Ferrant
Tres figures (Dibuixos mòbils)
1948
Tinta i guaix sobre paper
17,5 x 17,5 cm

Àngel Ferrant
Mans inquietes (Dibuixos mòbils)
1948
Tinta i guaix sobre paper
24,7 x 24,2 cm

Àngel Ferrant
Carnaval (Dibuixos mòbils)
1948
Tinta i guaix sobre paper
30 x 25 cm

Àngel Ferrant
Cap de rumiant (Dibuixos mòbils)
1948
Tinta i guaix sobre paper
35 x 28 cm

Fundació Vila Casas

Francesc Català- Roca
Eudald Serra
Fotografia
38,5 x 30,5 cm

Francesc Català- Roca
Josep Granyer
Fotografia
38,5 x 30,5 cm

Francesc Català- Roca
Joan Josep Tharrats
1952
Fotografia
38,5 x 30,5 cm

Francesc Català- Roca
Josep Maria Subirachs
Fotografia
38,5 x 30,5 cm

Joan Josep Tharrats
Maculatura
1955
Oli i grattage sobre paper
70 x 50 cm

Modest Cuixart
Pintura sobre tela
1958
Oli sobre tela
92,5 x 73 cm

Magda Bolumar
Sense títol
1961
Collage de papers, tinta i fils sobre cartolina
21 x 21,5 cm

Àngel Ferrant
Monument a Ferran Casablanco
1961
Bronze
36 x 21 x 16 cm

Jaume Sans
Sense títol
1955
Guaix sobre paper
45 x 35 cm

Jaume Sans
Sense títol
1954-1957
Guaix sobre paper
51 x 35 cm

Galeria Marc Domènech

Moisès Villèlia

Sense títol

1959

Escultura de canya, filferro i fil
105 x 21 x 21cm

Moisès Villèlia

Sistro

1959

Escultura mòbil de canya, filferro
i fil.

110 x 17 x 17 cm

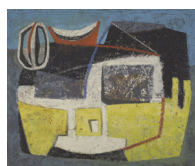
Magda Bolumar

Xarpellera

1960

Pintura sobre tela de sac
131 x 90 cm

Col·lecció Ramon Cordoba

Jaume Sans

Sense títol

1954-1957

Tècnica mixta sobre fusta
58 x 67,5 cm

Eudald Serra

Col·loqui

1952

Bronze

44 x 29 x 15 cm

Eudald Serra

Club 49

1955

Bronze

29 x 11 x 3 cm

Col·lecció Martí Sans

Jaume Sans

Sense títol

1954-1957

Escultura de ferro
47,7 x 8 x 29 cm

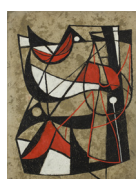

Jaume Sans

Atribut màgic

1934-1935

Fotografia

Jaume Sans

Sense títol

1955

Acrílic sobre paper
62,5 x 47 cm

Col·lecció Granyer Manyà

Josep Granyer
El bulldog/ gos "xato"
s/d
Escultura de bronze
26 x 12 x 11,5 cm

Col·lecció Montserrat Vidal de Llobatera

Àngel Ferrant
Hermen Anglada Camarassa
1913
Dibuix
15,5 x 11,4 cm

Modest Cuixart
Sense títol
1962
Dibuix
22 x 16 cm

Desconegut
Fotografia Tobogan. 13 maig 1956
1956
Fotografia
8,8 x 14 cm

Moisés Villèlia i Magda Bolumar
Felicitació de Nadal amb un tall de lavanda
s/d
Collage sobre paper
21 x 21,5 cm

Moisés Villèlia
Dibuix dedicat a Xavier Vidal de Llobatera
1960
Dibuix. Tinta sobre paper
25 x 16 cm

Àngel Ferrant
¿Dónde está la escultura?
1955
Publicació
22 x 15,8 cm

Àngel Ferrant
Ante una escultura infinita
1960
Publicació
27,3 x 21 cm

Jordi Vidal de Llobatera

Àngel Ferrant
Hombre de palo
1949
Fusta tallada i policromada
50 x 13,5 x 9 cm

Col·lecció Montserrat Marinel·lo Amat

Salvador Ortiga
Cartell de l'exposició oprganitzada per ADLAN
1935
Collage i fotomuntatge
52,2 x 38,2 cm

Ramón Marinel·lo
El bonic cadàver d'Elisenda ha estat trobat aquest matí al mig de la plaça
1935
Fotografia

Ramón Marinel·lo
Sirena
c.1936
Escultura de gres

Estudi Bella Vila Artur Ramon Art

Josep Maria Subirachs
Psalm
1958
Bronze
37 x 32 x 17 cm

Col·lecció Ventura Garcés

Modest Cuixart
Pintura
1958-1959
Tècnica mixta sobre tela
130 x 162 cm

Galeria Francesc Mestre Art

Àngel Ferrant
Mujer sentada
1952
Punta seca amb remarques
29,5 x 18 cm

Àngel Ferrant
Joven escribiendo
s/d
Llapis sobre paper.
20 x 17,5 cm

Fundació Fran Daurel

Eudald Serra
Maternitat
1957
Escultura. Bronze
153 x 64 x 64 cm

Col·lecció particular

Àngel Ferrant
Pensativa
1947
Fusta tallada i patinada
26 x 19 x 7,5 cm

Col·lecció Imbert

Àngel Ferrant
"Els amants i estand d'Imbert"
Fotografies
12,5 x 7,5 cm

Detall de fotografia doble "Els amants" i estand Imbert
Fotografia
20 x 17,5 cm

Fotografia de l'estand Imbert. (planxes perforades)
1931-1936
Fotografia
30,5 x 22 cm.

Disseny publicitari. Xapes perforades
E. Imbert.
1931-1936
Document
39 x 27,5 cm

Disseny publicitari. E. Imbert e Hijos.
1941
Document imprès.
37 x 29,5 cm

Col·lecció particular Joan Ignasi Ruibert de Ventós

Jaume Sans
Sense títol (Jugadors blau cel)
Guaix sobre cartolina
46,5 x 38,5 cm

Per a més informació podeu contactar amb el departament de premsa i comunicació

Neus Pérez Garcia: nperez@fundaciovilacasas.com
+34 616.997.941

Descàrrega d'imatges via web: www.fundaciovilacasas.com/ca/documents-premsa

Usuari: premsa

Contrasenya: apremsa2020

FUNDACIÓ VILA CASAS

www.fundaciovilacasas.com

ESPAIS
VoLART
BARCELONA

Espais Volart

Ausiàs Marc, 20-22
08010 Barcelona
+34 93 481 79 85
volart@fundaciovilacasas.com

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Museu Can Framis

Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
+34 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Museu Can Mario

Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
+34 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Museu Palau Solterra

Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
+34 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com